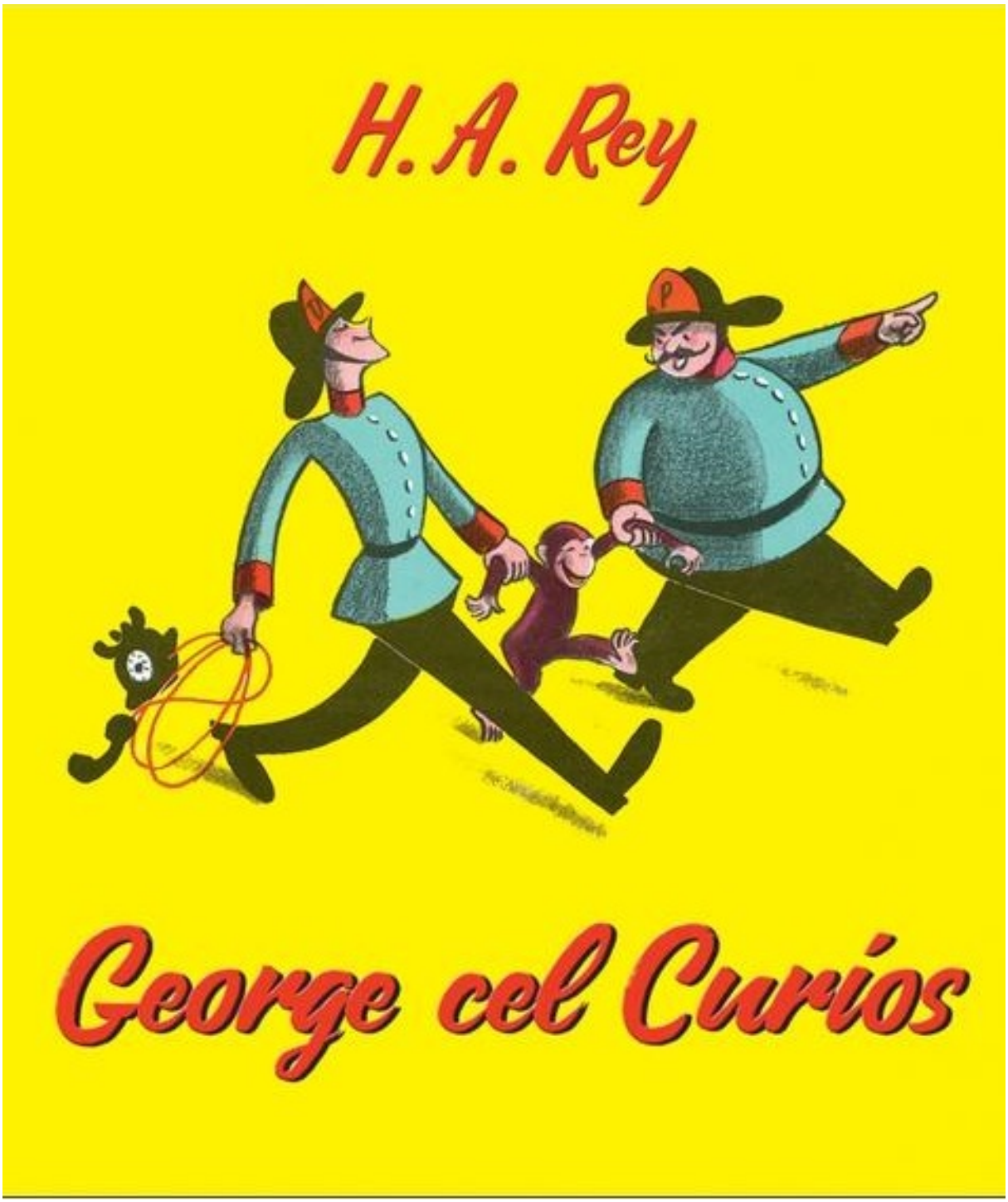

GEORGE CEL CURIOS
H. A. REY

George e un maimuţoi simpatic şi întotdeauna foarte curios. Tocmai curiozitatea îl face să-l cunoască pe bărbatul cu pălărie galbenă, să plece din Africa şi să-şi caute o casă nouă într-o grădină zoologică, ba chiar să se certe cu pompierii! Dar aceeaşi curiozitate care-l bagă în bucluc pe George îl şi ajută s-o scoată la capăt cu bine.

Acesta este George.
A locuit în Africa.
A fost o maimuță mică.
Și întotdeauna foarte curioasă.

Într-o zi, George a văzut un bărbat.
Avea o pălărie de paie mare și galbenă.
Omul la văzut și el pe George.
”Ce maimuță frumoasă”, gândi el.
” Aș vrea să-l duc acasă cu mine”.
Își puse pălăria pe pământ și, bineînțeles, George era curios.
A coborât din copac să se uite la pălăria mare și galbenă.

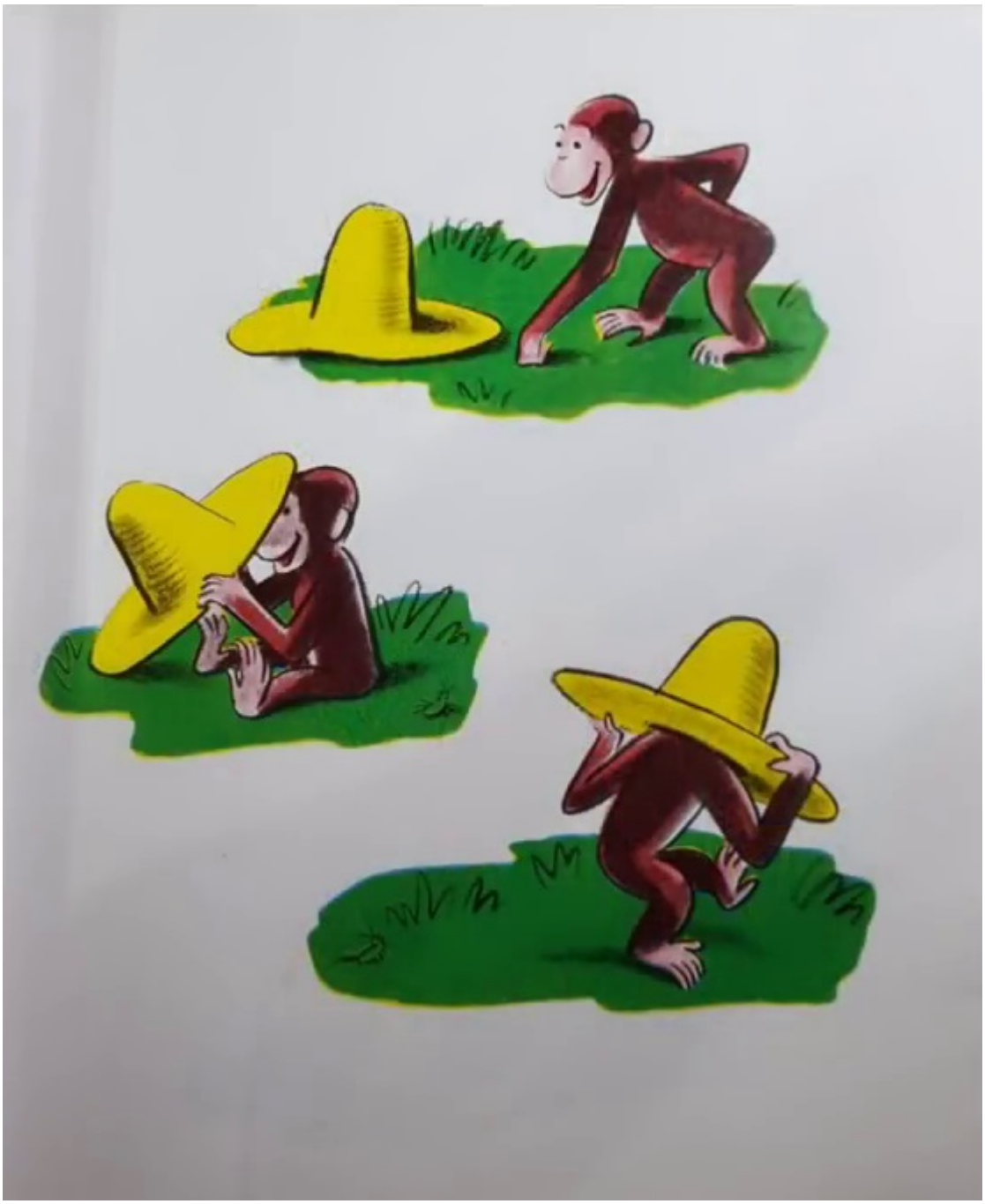

Pălăria a fost pe capul bărbatului.
George a crezut că ar fi frumos să o aibă pe capul lui.
A luat-o și a pus-o.

Pălăria îi acoperea capul lui George.
Nu putea să vadă.
Bărbatul l-a ridicat repede și l-a băgat într-un sac.
George a fost prins.

.

Omul cu pălăria galbenă și mare la pus pe George într-o barcă și un marinar i-a dus pe cei doi peste apă până la o navă mare.
George era trist, dar era încă puțin curios.

Pe nava mare, lucrurile au început să se miște. Omul a scos sacul.
George se așeză pe un mic scaun și bărbatul îi spuse:
”George, te duc la o grădină mare într-un oraș mare. Îți va place acolo.
Acum fugi și joacă-te, dar nu intra în necazuri ".
George a promis să fie cuminte.
Dar este ușor pentru o maimuțică să uite.

Pe punte a găsit nişte pescăruşi.
Se întrebă cum ar putea zbura.
Era foarte curios. În cele din urmă ar trebui să încerce. Arăta uşor. Dar...

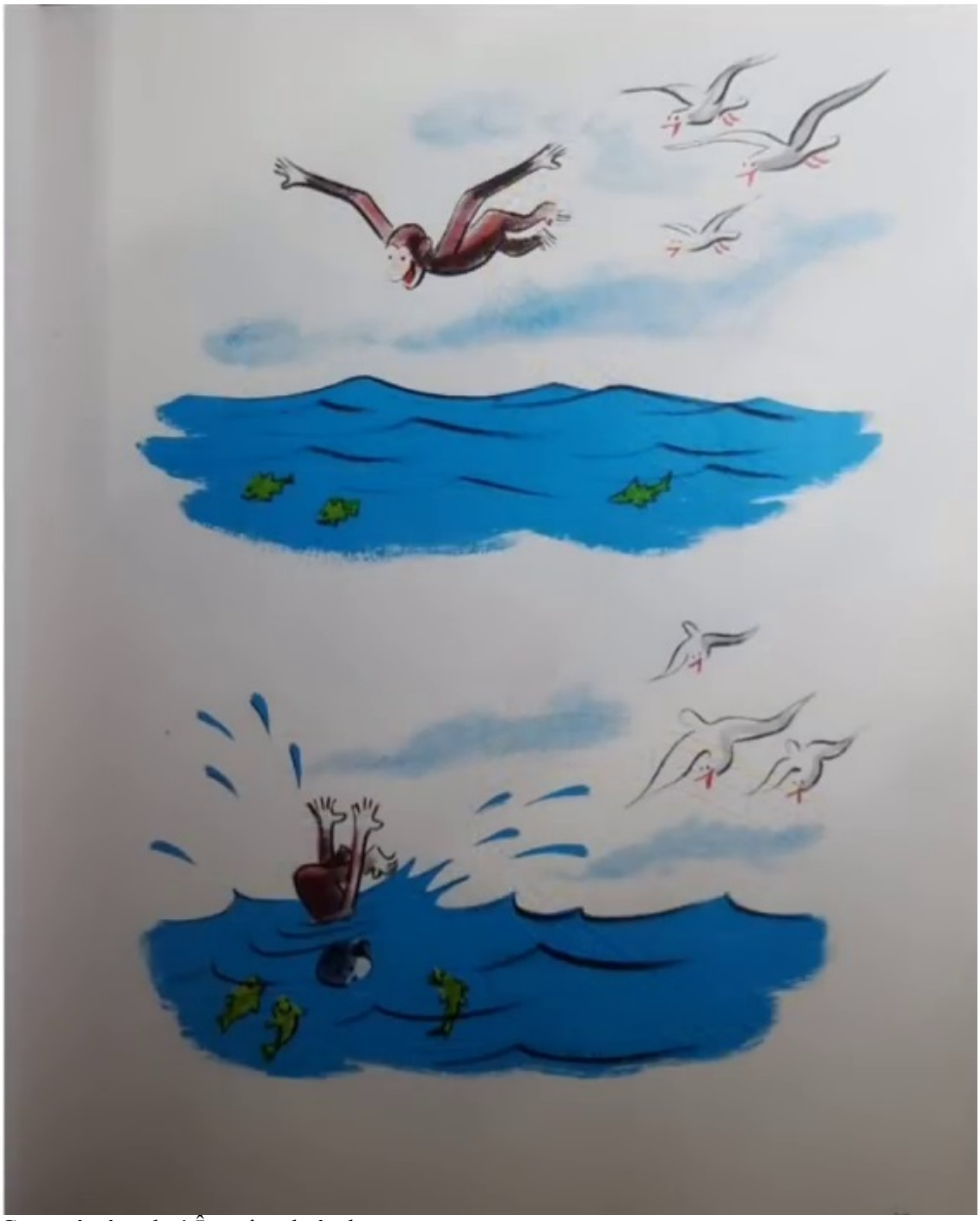

Ce s-a întâmplat! În primul rând...

Și apoi asta!

"Unde e George?"
Marinarii căutară și iar căutară.
În cele din urmă l-au văzut zbătându-se în apă, când erau aproape toți istoviți.

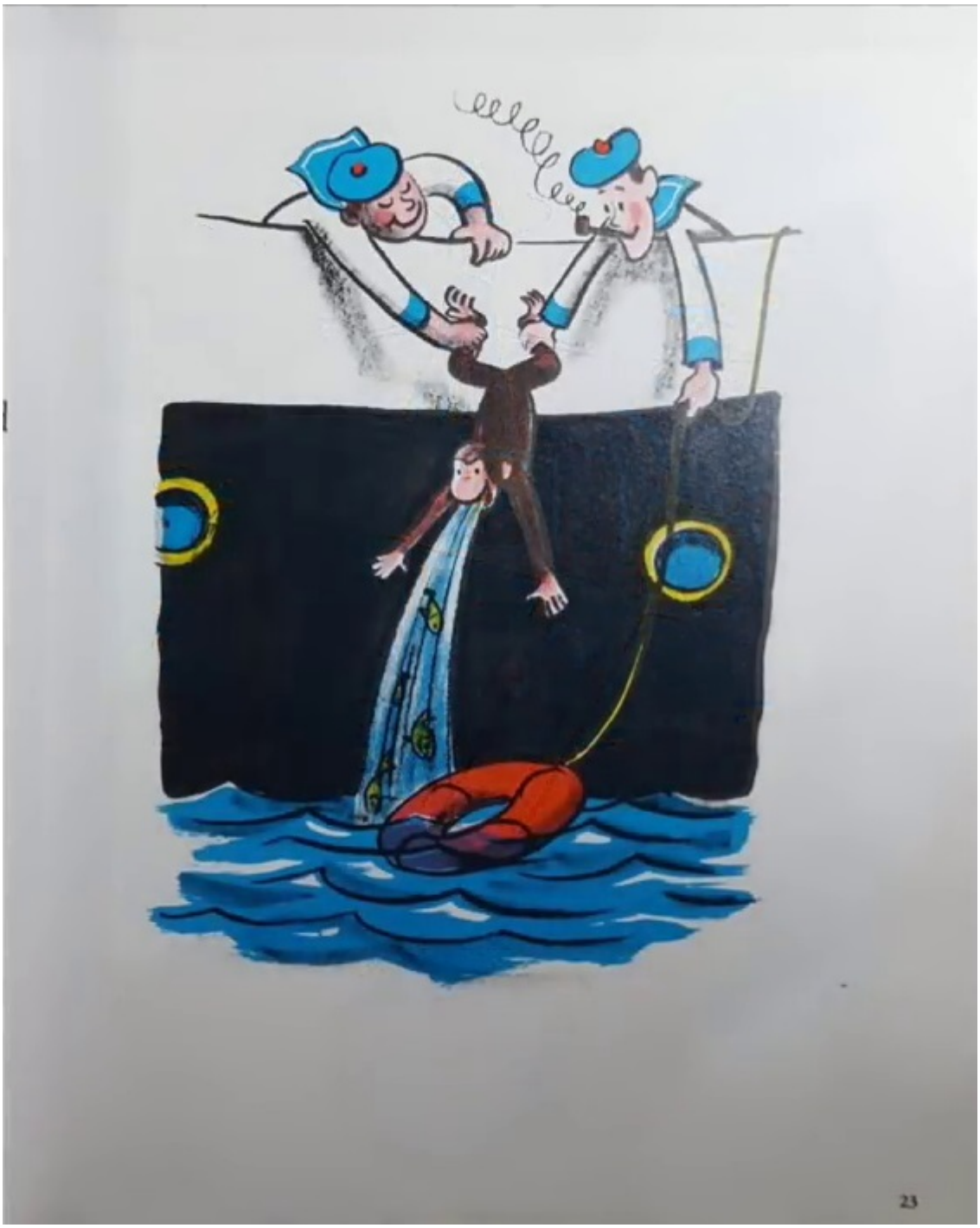

"Om peste bord!" marinarii au strigat când i-au aruncat o centură de salvare.
George a prins-o și s-a ținut de ea.
În cele din urmă era în siguranță la bord.

După aceea, George era tot mai atent ca să fie o maimuță cuminte, până când, în sfârșit, călătoria lungă se terminase.
George și-a luat la revedere de la marinari, și el și omul cu pălăria galbenă au plecat de pe vas până la țărm și au intrat în oraș în casa omului.

După o masă bună și un trabuc bun, George s-a simțit foarte obosit.

S-a târât în pat și-a adormit imediat.

În dimineața următoare, omul a telefonat la grădina zoologică.
George îl privi.
Era fascinat.
Apoi omul a plecat.
George era curios.
A vrut să sune și el.
Unu, doi, trei, patru, cinci, șase, sapte.
Ce distracție!

DING-A-LING-A-LING
GEORGE A TELEFONAT POMPIERII!
Pompierul s-a grabit să răspundă la telefon.
"Bună bună!" a zis.
Dar nu a existat nici un răspuns.
Apoi au căutat semnalul de pe harta mare care arăta de unde a venit apelul telefonic.
Nu știau că era GEORGE.
Au crezut că este un incendiu adevărat.

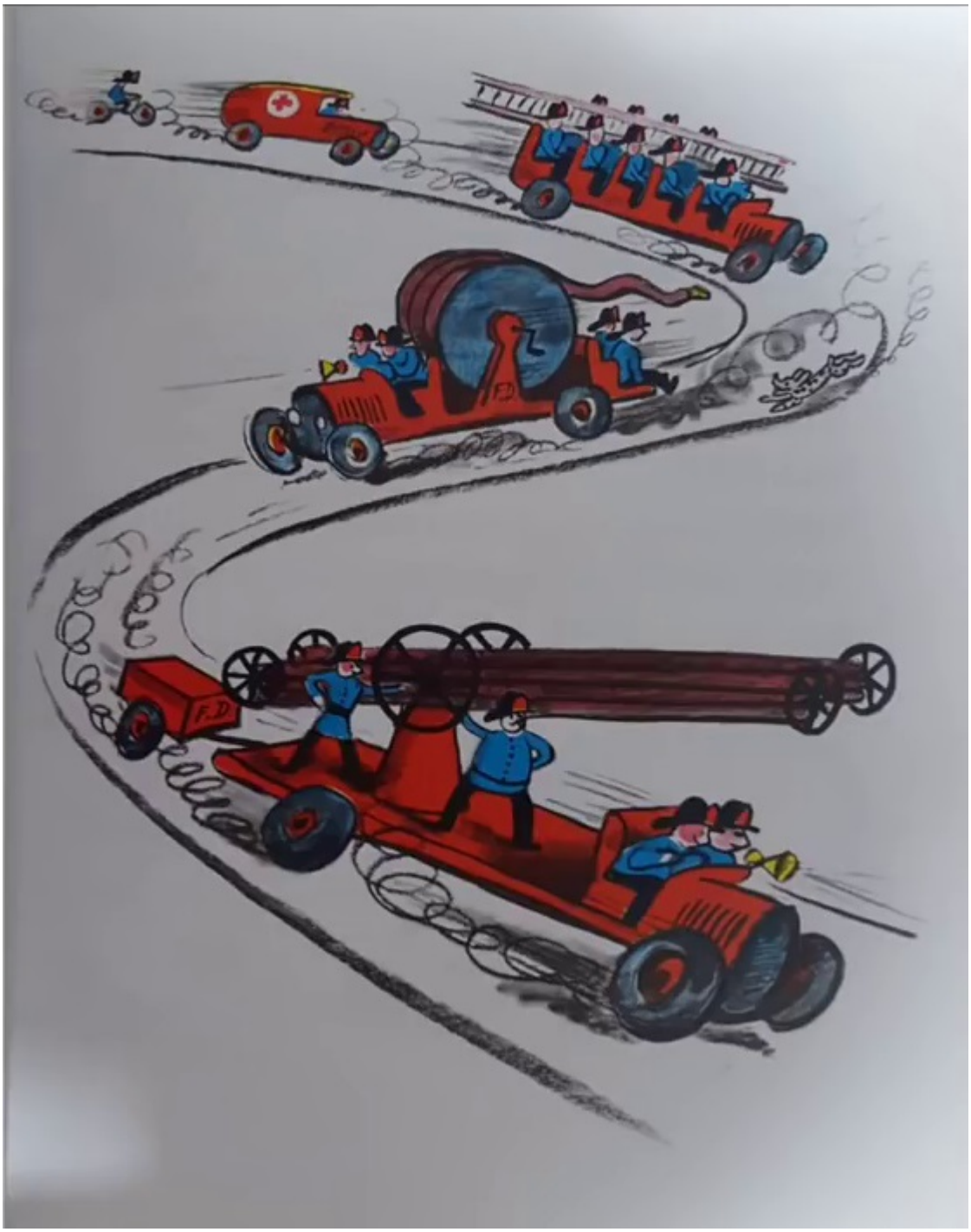

REPEDE! REPEDE! REPEDE!
Pompierii au sărit pe pompele de incendiu și prin cârlige și pe scări.
Ding-dong-balang. Toată lumea la o parte! REPEDE! REPEDE! REPEDE!

Pompierii s-au repezit în casă.
Au deschis ușa. NU E INCENDIU!
Doar o maimuță puțin obraznică.
” Oh, prinde-l, prinde-l,” strigă ei.
George a încercat să fugă.
Aproape că a făcut-o, dar a fost prins în firul telefonului și...

...un pompier subțire l-a prins de un braț și un pompier gras l-a prins de celălalt.
"Ai păcălit departamentul de pompieri", au spus ei. "Va trebui să te închidem acolo unde nu mai poți face nici un rău ".
L-au luat și l-au pus într-o închisoare.

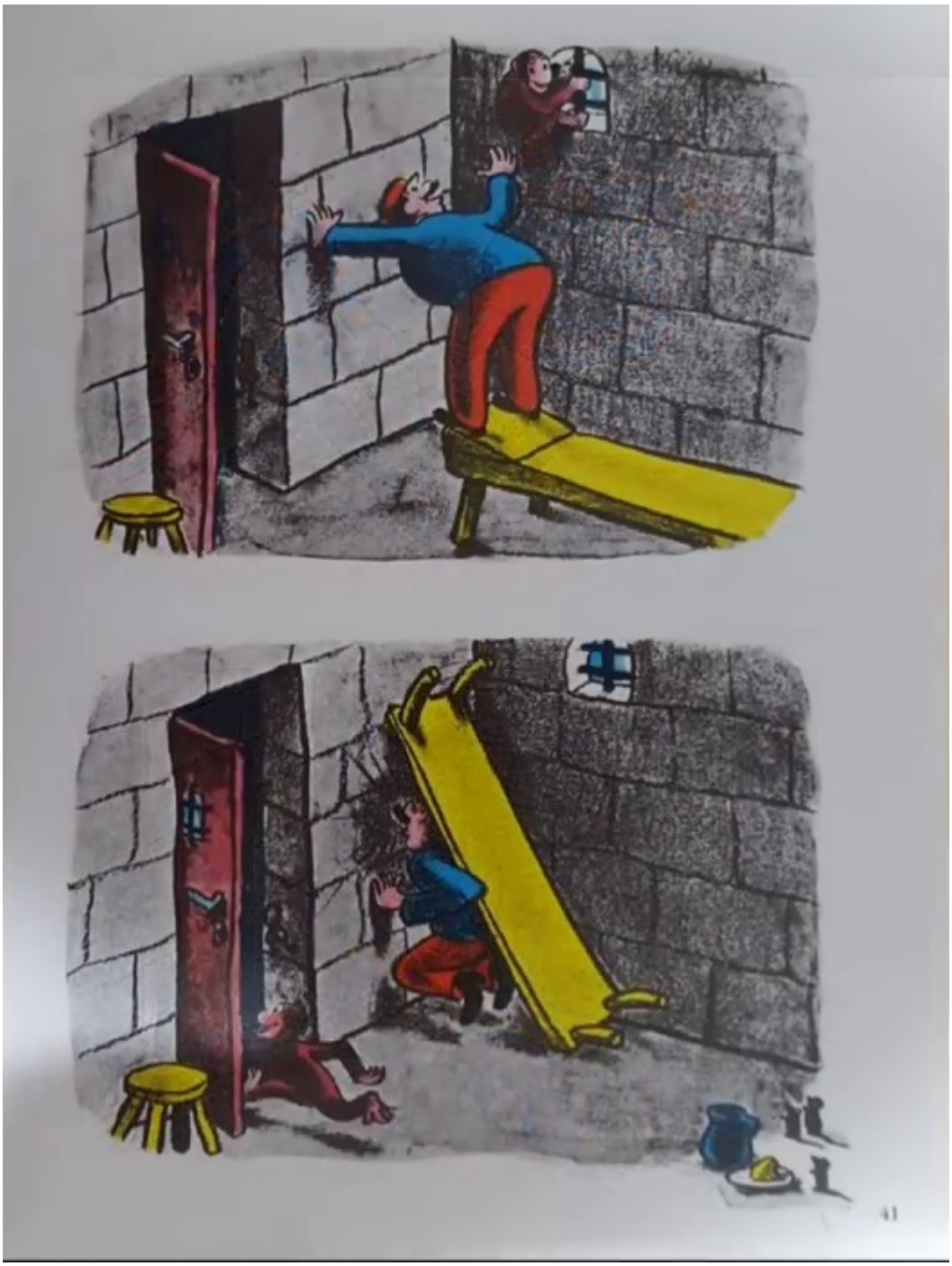

George a vrut să iasă.
S-a urcat la fereastră pentru a încerca barele.
Apoi a intrat paznicul.
A urcat pe patul de lemn pentru al prinde pe George.
Dar era prea mare și greu.
Patul se înălță, paznicul se prăbuși și, repede ca fulgerul, George alergă prin ușa deschisă.

Se grăbi prin clădire și se îndreptă spre acoperiș. Și apoi a avut norocul de a fi o maimuță: ieși pe cablurile de telefon.
În mod rapid și liniștit, peste capul gardianului, George a plecat.
El s-a eliberat!

Jos, în stradă, în fața zidului de închisoare, stătea un bărbat cu baloane.
O fetiță a cumpărat un balon pentru fratele ei.
George a urmărit.
Era curios din nou.
El a simțit că trebuie să aibă un balon roșu aprins.
S-a apropiat și a încercat să ajungă, dar ...

În loc de un balon, întreaga grămadă s-a desprins.
Într-o clipă, vântul le-a ridicat pe toate, iar de ele, George, se ținea strâns cu ambele mâini.

Sus, el a navigat, mai înalt şi mai înalt.
Casele arătau ca nişte case de jucării şi oamenii erau ca nişte păpuşi.
George era înspăimântat. S-a ţinut foarte strâns.

La început vântul a suflat în rafale mari.
Apoi s-a liniștit.
În cele din urmă s-a oprit din suflare cu totul.
George era foarte obosit.
Jos, în jos, s-a oprit, pe vârful unui semafor.
Toată lumea a fost surprinsă.
Traficul a fost dat peste cap.
George nu știa ce să facă, și apoi auzi pe cineva că spune: "GEORGE!"
Se uită în jos și-și văzu prietenul, omul cu pălăria mare și galbenă!

George era foarte fericit.
Omul era și el fericit.
George se dădu jos de pe semafor și bărbatul cu pălăria galbenă, mare îl puse sub braț.
Apoi a plătit *balonarul* pentru toate baloanele.
Apoi, George și bărbatul s-au urcat în mașină și, în sfârșit, au plecat...

...la Zoo!
Ce loc frumos în care George să trăiască!